

رَحْمَةُ اللَّهِ
عَلَيْهِ

دامام ابو حنيفه حسن سلوك

پښتو

شيخ تقيت، أمير اهل سنت، بالي دعوت إسلامي، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادري رضوي

دامت برکاتہم العالیہ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دا مضمون د ”نہیت کی تباہ کاریاں“ صفحہ 300 تا 317 نہ اخستے شوے دے۔

د امام ابو حنیفہ حُسن سلوک

دُعائے عطار: یاربَّ الْمُصْطَفِي! چي خوک هم دا رساله ”د امام ابو حنیفہ حُسن سلوک“ اولولي يائي
واوري هغه ته د امام اعظم ابو حنیفہ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ په برکت د ژبې صحیح استعمالولو او د غیبت او
چغلی نه د بچ کیدلو توفیق ورنصیب کړې او بے حسابہ بخښنه ئې نصیب کړې۔

أَمِينَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د درود شریف فضیلت

د نبی کریم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: چا چې په ما باندې سل ځله درود
شریف اولوستلو الله پاک د هغه د دواړو سترگو په مینځ کښې اولیکي چې دا د نفاق او د
جهنم د اور نه آزاد دے او دا به په ورځ د قیامت د شہداء سره وي۔ (مجمع الزوائد، 10/235).

حدیث: (17298)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(1) د دوو غیبت کوونکو حکایت

د حضرت انس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روایت دے، د الله پاک په عطا سره د غیب خبر
ورکوونکي خوږ پیغمبر صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يوه ورځ صحابه کرامو رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ ته د روژے
نیولو حکم او فرمائیلو او ارشاد ئې او فرمائیل: تر څو چې زه اجازت اونکرېم، تاسو کښې یو
کس هم روژه مه ماتوئ۔ خلقو روژه اونیوله۔ کله چې ماښام شو نو ټول صحابه یو یو د نبی کریم

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت کښې حاضریدل او عرض ئې کولو: یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! زه نن روژه ووم، اوس ما ته اجازت اوفرمائے چې زه روژه ما ته کړم- نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه ته اجازت ورکړو- یو صحابي حاضر شو او عرض ئې اوکړو: زما آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! دوو زنائو هم روژه نیولي وه او هغوئي ستاسو په دربار کښې راتللو نه حیا محسوسوي، هغوئي ته اجازت اوفرمائې چې هغوئي هم روژه ما ته کړي- د الله پاک آخري نبی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د هغوئي نه مخ واړولو، هغوئي بیا عرض اوکړو، نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ترینه بیا خپل مخ مبارک واړولو- هغوئي بیا هم دغه خبره اوکړه، نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ترینه بیا مخ مبارک واړولو، هغوئي بیا هم دا خبره اوکړه، نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ترینه بیا مخ مبارک واړولو، بیا غیب دان نبی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (دغیبو خبر ورکړو) او ارشاد ئې اوفرمائیل: ”هغوئي دواړو روژه نه ده نیولې هغوئي څنگه روژه دارې دي هغوئي خو ټوله ورځ د خلقو غوښې خوړلې! لار شه، هغه دواړو ته حکم اوکړه که هغوئي روژه دارې وي نو التی یعنی قے د اوکړي-“ هغه صحابي د هغوئي خواه ته تشریف یوړلو او هغوئي ته ئې د نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک واورولو- هغوئي دواړو التی اوکړې، نو په التو کښې پرم شوي وینه راووتله- هغه صحابي د نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په دربار کښې حاضر شو او صورت حال ئې عرض کړو- مدني آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائیل: په هغه ذات مې د قسم وي! د چا په قبضه قدرت کښې چې زما ساه ده، که دا د هغوئي په خیتو کښې باقي پاتې شوه وے نو هغه دواړه به اور خوړلې وے- (څکه چې هغوئي غیبت کړے وو) (ذم الغيبة لابن ابی الدنيا، ص 72، رقم: 31)

په یو بل روایت کښې دي چې کله نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د هغه صحابي نه مخ واړولو نو هغه [د حُضُور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ] مخې ته راغے او عرض ئې اوکړو: یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! هغه دواړه د تندې د سختې نه مرگ ته نزدے دي- نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حکم اوفرمائیلو: هغه دواړه زما خواه ته راوله- هغوئي دواړه حاضرې شوې- نبی کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

وَسَلَّمَ يوه پيالہ رااوغوبنتله او د هغوئي نه ئي يوي ته حکم اوفرمائيلو: چي په دې کنبې قے اوکره! هغې د وينې، نو او د غونبې قے اوکرې، تر دې پورې چي نيمه پيالہ ډکه شوه بيا نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دوئيمي ته حکم اوفرمائيلو چي ته هم په دې کنبې قے اوکره! هغې هم دغه شان قے اوکرې، تر دې پورې چي پيالہ ډکه شوه د الله پاک خور رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائيل: دې دواړو د الله پاک د حلال کرے شوو خيزونو (يعني خورلو، څښلو وغيره) نه خو روژه نيولي وه- خو چي کوم خيزونه الله پاک حرام کړي دي په (هغه) خيزونو ئي روژه ما ته کره! اوشوه څه داسې چي يوه زنانه د بلې زنانه سره کښيناسته او دواړو د خلقو غونبې خورل (يعني غيبت) شروع کړو- (مسند امام، 125/9، حديث: 23714)

علم غيبِ مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اے عاشقانِ رسول! د دې حکايت نه ښه ښکاره معلومه شوه چي د الله پاک په عطا سره زمونږ خور آقا، مکي مدني مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته علم غيب حاصل دے او آقائے کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته د خپلو غلامانو ټول معاملات معلوميري- ځکه خو ئي د هغه زانائو په باره کښې جملات کښې په ناسته ناسته د غيبو خبر ارشاد اوفرمائيل- د دې حکايت نه دا هم معلومه شوه چي د غيبت او نورو گناهونو ارتکاب کولو اثر براو راست په روژه باندي هم پريوغي چي د هغې په وجه د روژے تکليفونه ډير ناقابل برداشت کيدے شي- بهرحال که روژه وي او که نه، ژبه قابو کښې ساتل پکار ده گني دا داسې گلونه دوروي چي توبه!

سرور ديس ليجے اپنے نا توانوں کی خبر نفس و شيطان سڍا! کب تک دہاتے جائیں گے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(2) غيبت نه د بچ کيدلو ښکلے انداز

حضرت سُفيان بن حُسين رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ چې زه د سَيِّدنا اياس بن معاويه رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ سره

ناست ووم، په دې کښې يو کس نزدې تير شو، ما د هغه بدي بيانول شروع کړل، هغوئ اووئيل: خاموش! بيا ئې او فرمائيل: سفينه! آيا تا د روميانو او تُرکيانو خلاف جنگ کړې دے؟ ما اووئيل: نه- هغوئ اووئيل: تُرکيان او روميان خو ستا نه بچ شو خو يو مسلمان ورور ستا نه محفوظه پاتې نه شو- (يعني ليدلو سره تا د هغه غيبت شروع کړو!) حضرت سفیان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وائي: (زما زړه گُزار اوخوړلو) د هغې نه پس ما کله هم د چا غيبت او بے عزتي نه ده بيان کړې- (تنبیه الغافلین، ص 88) **د الله پاک د په هغوئ رحمت وي او د هغوئ په خاطر د زمونږه بے حسابه بخښنه اوشي. امين بجاؤ النبي الامين** صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اے عاشقانِ رسول! کله چې هم زمونږ په وړاندې څوک د چا غيبت وغيره کوي نو په ممکنه صورت کښې هغوئ پوهه کول پکار دي ځکه چې پوهه کول فضول نه وي- رب کائنات په پاره 27 سُوْرَةُ الدَّرِيْت آيت نمبر 55 کښې ارشاد فرمائي:

ترجمه: او پوهه کوه ئې ځکه چې پوهه کول مسلمانانو ته فائده ورکوي- **وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ** (پ 27، الدَّرِيْت: 55)

عمل کا هو جذبہ عطا يا الہی گناہوں سے مجھ کو بچايا الہی
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(3) مالوچو والا خيانت اوکړو!

يو نيك كس د خپلې ښځې د پاره مالوچ واخستل- کله چې کور ته اورسيدو نو هغې اووئيل چې مالوچو خرڅولو والا خيانت (تگي) کړې ده- هغه کس فوراً خپلې ښځې له طلاق ورکړو! د هغه کس نه چې کله د دې خبرې د سبب په باره کښې تپوس اوکړے شو نو هغه اووئيل: زه يو غيرت مند انسان يم، ما ته دا خدشه اوشوه چې په ورځ د قيامت که د مالوچو والا د دې غيبت (او تهمت) په وجه د دې نه د خپل حق طلبگار شي نو هسې نه چې اهلِ محشر داسې

اوراڻي ڇڻي اوکوري! د فلانکي بنڄي نه مالوچو والا خپل حق غواږي! ځکه نه ما خپلي بنڄي له طلاق ورکړو! (تنبيه الغافلين، ص 89)

د تاجرانو د غيبت 17 مثالونه

اے عاشقانِ رسول! د يو قوم يا محکمه غيبت کول مثلاً داسې وئيل: پوليس والا رشوت خواره وي-“ دا د گناه والا غيبت نه دے ځکه ڇي محکمه پوليس يا قوم يا گروپ کښي دننه بڼه او بد دواړه قسمه خلق وي خو که د يو قوم يا محکمه پوليس د هر هر کس بدي بيانول مقصود وي نو بيا ضرور [د گناه والا] غيبت دے.

مذکوره حکايت کښي خو د يو خاص مالوچو والا نه، بلکه مطلقاً د ”مالوچو والا“ ذکر دے- په دې لحاظ سره خو دا غيبت نه شو خو کيدے شي ڇي په هغه کلي کښي د مالوچو دوه يا درې دکانونه وو او هغه بنڄي ڇي د غيبت نه ډکې خبرې اوکړې نو د هغې د سياق و سباق نه هغه نيک کس هم دا مراد اخستے وي ڇي هغه زمونږ د ځائے هر يو مالوچو والا ته ځانن او ټنگ وائي لهدا د خوف قيامت په سبب ئي فوراً طلاق ورکړو-

بهرحال د دې حکايت نه د هغه خلق عبرت حاصل کړي څوک ڇي بغير د څه مصلحت شرعي په خبره خبره د تاجرانو د غيبت او تُهْمَت مُتَعَلِّق بغير د تکلف نه داسې جمله وائي:

- د راسره ټکي اوکړه ▪ ټنگ دے ▪ گاهکونه لوټ کوي ▪ گټه زياته اخلي ▪ د دة مال د ټولو نه زيات گران وي ▪ دوکه باز دے ▪ ملاوت کوي ▪ په تول کښي گږ بر کوي ▪ په نرمو خوږو خبرو گاهک گيروي ▪ دومره لالچي دے ڇي د ټولو نه آخره کښي دوکان بندوي ▪ کپرا ڇي ناپ کوي نور اښکاري ئي ▪ که قرض مال واخلي نو بيا ئي د واپس ورکولو نوم نه اخلي ▪ د دة نه قرض وصولول آسان کار نه دے ▪ [د قرض په وصولي وغيره کښي] سږي له څو څو چکرې ورکوي ▪ سُود خور دے ▪ پټه نه لگي ڇي د څومره کسانو پيسے ئي خوړلې دي ▪ په دروغو قسمونه کوي-

وے رزق حلال از پئے غوث اعظم حرام مال سے تو بچا یا الہی
ہو اخلاق اچھا ہو کردار سُتھرا مجھے متقی تُو بنا یا الہی

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

د ملازمینو د غیبت اتلس مثالونہ

د ملازمانو پہ بارہ کنبی بغیر د مصلحتِ شرعی نہ ویونکے د گناہونو ډکے خبرې او
جملے سرہ د مثالونو ▪ پہ کار کنبی غل دے ▪ سُست دے ▪ ناراستہ دے ▪ ډیرې چوتیانې
کوي ▪ حرام خور دے ▪ دوکان کنبی غلا کوي ▪ چې کار پسې ئې اولیرې نو ډیر وخت
ضائع کوي ▪ کله چې گورې په فون لگیا وي ▪ په هره خبره پورې خُله مری ▪ په خبره خبره
خفه کیرې گاهک صحیح نہ شي ”ډیل“ کولے ▪ شوده ▪ بے وقوفه ▪ کم عقل دے ▪ د دة
نخرے ډیرې شوي دي ▪ یو خو ناوخته راځي او ▪ واپس زرځي ▪ دوکان نہ غلا شوي ده زما
په فلانکي نوکر باندې شک دے۔

د دوکاندارانو په خپلو کنبی د غیبت لس مثالونہ

اے عاشقانِ رسول! په کاروبار کنبی بنکته بره راځي، د احادیثِ مبارکه نہ معلومیري چې د
گناہونو په باعث بے برکتی راځي۔ مسلمان له پکار دي که چرته بے برکتی راشي یا دندہ کنبی
کمے راشي نو د خپلو اعمالو محاسبہ د کوي خو بعضې خلق په دې موقع د شیطان په دوکه
کنبی راشي او بدگمانیانې، غیبتونہ، او تهمتونه شروع کړي او خه داسې وائی: ▪ داسې
بنکاری چې فلانکے زما ترقي لیدل نہ غواړي ▪ زما گاهک خرابوي ▪ قصداً دام کم وائی او
زما گاهک خرابوي ▪ پخپله د ملاوت مال خرڅوي او ▪ زما نہ گاهک بدظنه کولو د پاره زما
خیزونو ته د ملاوت والا وائی ▪ په بدمعاشی ئې زما د دوکان مخې ته ریرئ لگولي ده ▪ دے
غواړي چې بس زه په خه طریقه دا دوکان پریردم ▪ هغه داسې د نظره کړے یم چې گاهک مې

خواه ته هم نه راځي ▪ هغه محامخ دوکاندار ته چي کله اُوگورې تسبيح ٿي په لاس کڻي نيولي وي څه پرې لولي او زمونږ دوکان طرف ته ٿي پوک کوي ▪ هغه بله ورځ خو ٿي باقاعده مُصَلِّي خوره کړې وه او لمونځونه ٿي کول او يو دوه ځله خو ٿي زمونږ دوکان طرف ته هم اوکتل که هر څه وي خود جادو په زور ٿي زمونږ کاروبار بند کړے دے! **اے عاشقان رسول!** دا خبره ياده ساتي چي د ذکر و اذکار، لمونځونو او پاڪو کلامونو په ذريعه جادو نه کيږي لهندا د يو مسلمان په باره کڻي د بدگمانۍ، غيبتونو او تهمتونو په گناه کڻي مه پريوځي، خپل نظر په الله پاک ساتي۔

هُتُوُ الْعِبَادِ! آه! هُوَا مَرَا كِيَا! كَرَمٌ مَجْهٍ پِه كَرْمِ يَا اَلِي
بُرِي كُوشِشِيں كِي گَنَه چھوڑنے كِي رَهے آه! نَاكَام هَم يَا اَلِي
(وسائلِ بخشش، ص 110)

(4) د وسلے په زور موبائل فون اخستلو والا حُلمے

د غيبت کولو اوريدلو عادت ختمولو او د لمونځونو او سنتو عادت جوړولو د پاره د دعوت اسلامي ديني ماحول سره هر وخت وابسته اوسے، د سنتو زده کولو او بنودلو د پاره مدني قافله کڻي عاشقان رسول سره د سنتو ډک سفر کوي او کاميابه ژوند تيرولو د پاره او آخرت بنه کولو د پاره د ”نيک اعمال“ مطابق عمل کوي او روزانه [د خپلو اعمالو] د جائزے په ذريعه رساله [کڻي خانے] ډکوي او د هرې مياشتې په يکم تاريخ ٿي خپل ذمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي۔ سنت زده کولو او بنودلو د پاره مدني قافلو کڻي بنه په شوق سفر کوي، ستاسو د ترغيب د پاره يو مَدَنِي سپرلے پيش کيږي،

ضرورتاً پکڻي د جملو برابري شوي ده، چنانچه د لياري (کراچي) يو اسلامي ورور د دعوت اسلامي ديني ماحول سره وابسته کيدلو نه مخکڻي شرابي وو، بے لمانځه وو، غلاگاني به ٿي کولې او د وسلے په زور به ٿي د خلقو نه موبائل فون اخستلو، نور هم ډيرو بدو عادتونو

کنبی مبتلا وو، هغوئی د خپل ژوند څلور کاله هم په دې کارونو کنبې تیر کړي وو، بیا یو اسلامي ورور په مدني قافله کنبې د سفر کولو ترغیب ورکړو او هغه د یوے میاشتې د پاره د مدني قافله مسافر جوړ شو، مدني قافله کنبې هغه ته ډیر راحت و سکون نصیب شو، هغه د کنهونو نه پخه توبه اوکړه، بیا د الله پاک په کرم سره هغه ته د فیضان مدینه (کراچي) کنبې د تربیتي کورس کولو سعادت هم نصیب شو۔

الله کرم ایسا کرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تری دھوم مچی ہو

د نیکی دعوت عام کولو جذبہ

اے عاشقان رسول! تاسو اوکتل! د مدني قافلو څومره ښکلي سپرلي وي! د مدني قافله په برکت د نیک جوړیدلو سعادت هم نصیب کیري او ورسره ورسره د نیکی د دعوت عام کولو جذبہ هم نصیب کیري او د نیکی دعوت عام کولو کنبې خو ډیر ډیر ثوابونه دي په دې باره کنبې څلور احادیث مبارکه پیش کیري:

څلور فرامینِ مُصطفي صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

- (1) د نیکی لار ښودونکے د نیکی کوونکي په شان دے۔ (ترمذی، 305، حدیث: 2679)
- (2) که الله پاک ستا په ذریعه کوم یو کس ته هدایت نصیب کړي نو دا ستا د پاره د دې نه غوره ده چې تا سره سره اوبنان وي۔ (مسلم، ص 1311 حدیث: 2406)
- (3) بے شکه الله پاک، د هغه فرشته، د آسمان او د زمکې مخلوق تر دې پورې چې میري په خپلو سوړو کنبې او مهیان (په ابو کنبې) خلقو ته نیکی ښودونکو والا باندې ”صلوة“ لیري۔ (ترمذی، 314/4، حدیث: 2694) حکیم الامت حضرت مفتي احمد یار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: د الله پاک د ”صلوة“ نه د الله پاک خاص رحمت او د مخلوق د ”صلوة“ نه خصوصي دعائے رحمت مراد ده۔ (مرآة المناجیح، 200/1)

(4) بهترينہ صدقہ دا ده چي مسلمان سرے علم حاصل کري او بيا ئي خپل مسلمان ورور ته زده کري- (ابن ماجه، 158/1، حديث: 243)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(5) د امام اعظم خپل گستاخ سره حسن سلوک

حضرت امام اعظم ابو حنيفه رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د مِي شريف مسجد الخيف كښې تشریف فرما وو، چې يو كس راغے او د مسئلے تپوس ئي ترينه اوکړو هغوئي جواب ورکړو- بيا چا او وئيل چې دا د حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د جواب بالکل خلاف دے- ارشاد ئي او فرمائيل: په دې مسئله كښې حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ اجتهادي خطا کړي ده- بيا يو كس راغے هغه خپل مخ پټ کړے وو، هغه امام اعظم صاحب ته کنزلي اوکړې او اوئې وئيل: ته حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ ته خطا کار وائي- خو د هغوئي د قوت برداشت عالم دا وو چې په مخ ئي د غصے څه آثار هُم ښکاره نه شو- حاضرین غصه كښې شول او د هغه گستاخ وهلو د پاره پاخيدل، امام اعظم رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ خلق واپس كښينول او هغه كس ته ئي او فرمائيل: ”حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ نه اجتهادي خطا شوي ده او حضرت ابن مسعود رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ چې په دې باب كښې كوم روايت كړے دے هغه صحيح دے-“ (المناقب للموفق، 9/2) د الله پاک د په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بے حسابه بخښنه اوشي. آمين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

په غصه باندي د قابو کولو هم څه ښه فضائل دي

اے عاشقان اولياء! تاسو اوکتل! د کروراؤ حنفيانو د عظيم پيشوا حضرت امام اعظم امام ابو حنيفه رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ صبر و تحمل! حالانکه که هغوئي غوښتله نو خلقو به په وهلو وهلو د هغه کس نه خرمن و دستلې وے خو هغوئي داسې کولو نه خلق منع کړل- چې څوک خپله بے عزتي او ويني نو فوراً غصه کيږي خو په داسې موقع غصه قابو کول او د هغې د فضائلو

حقدار جو ریدل پکار دی۔ د عاشقان رسول دینی تحریک، دعوت اسلامی د مکتبۃ النبیینہ کتاب ”بہار شریعت“ حصہ 16 صفحہ 188 تا 189 کنبی دی: د نبی کریم ﷺ فرمان مبارک دے: خوک چہ خپلہ ژبہ محفوظ ساتی، اللہ (پاک) بہ د ہغہ پردہ پوشی فرمائی او خوک چہ خپلہ غصہ قابو کړي، پہ ورخ د قیامت بہ اللہ (پاک) خپل عذاب د ہغہ نہ حصار کړي او خوک چہ اللہ (پاک) تہ عذر او کړي، اللہ (پاک) بہ د ہغہ عذر قبول کړي. (شعب الایمان 315/6، حدیث: 8311)

آیا امام اعظم د حسن بصری غیبت اوکړو؟

مذکورہ حکایت کنبی امام اعظم ابو حنیفہ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د حسن بصری رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پہ بارہ کنبی داسی اووئیل چہ: ”هغوئی اجتہادی خطا کړی“ نو دا هغوئی غیبت اوکړو خودا جائز غیبت وو خک کہ چہ یو مفتی شرعی مسئلہ کنبی خطا اوکړي نو بل مفتی د هغی رد کولے شي چنانچہ د ”بہار شریعت“ پہ حصہ 16 صفحہ 178 نہ تر 179 کنبی دی: د حدیث پہ راویانو او د مقدمے پہ گواہان او پہ مصنفینو باندی جرح کول او د هغوئی عیب بیانول جائز دی کہ د راویانو عیبونہ بیان نہ کړے شي نو پہ حدیث صحیح او غیر صحیح کنبی بہ فرق او امتیاز خنگہ کیري۔ دغہ شان کہ د مصنفینو حالات بیان نہ کړے شي نو پہ معتمد او غیر معتمد کتابونو (یعنی قابل اعتماد او ناقابل اعتماد کتابونو) کنبی بہ فرق نہ کیري۔ پہ گواہانو کہ جرح اونکړے شي نو د حقوق مسلمین خیال بہ اُونہ ساتلے شي۔

حسد کی بیماری بڑھ چلی ہے لڑائی آپس میں ٹھن گئی ہے
شہا مسلمان ہوں منظم، امام اعظم ابو حنیفہ
فضول گوئی کی نکلے عادت، ہو دور بے جا ہنسی کی نخصت
دُروڈ پڑھتا رہوں میں ہر دم امام اعظم ابو حنیفہ

(وسائل بخشش، ص 573، 574)

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

استغفر الله

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

امام اعظم کلہ د دشمن غیبت ہم نہ دے کرے

صَلُّوا عَلٰى الْحَبِيبِ

توبوا لي الله!

صَلُّوا عَلٰى الْحَبِيبِ

يو خُلَّ عبد الله ابن مبارك رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ حضرت سفیان ثوري رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ ته اووئیل چي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ”امام اعظم رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ د غیبت نہ خاں دومره ساتي چي ما کلہ د هغوئي نہ د دشمن غیبت ہم نہ دے اوریدلے!“ (مرقاة المفاتيح، 77/1)

د زمکي د نيمو خلقو نہ د امام اعظم عقل زيات

خوبرو اسلامي ورونرو! د حضرت امام اعظم رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ د عقلمندی به خه وائي! يقيناً عقلمند هغه دے خوک چي د الله پاک او رسول الله صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په اطاعت کښي مشغول اوسي او خوک چي د مسلمانانو په غیبتونو کښي اخته اوسي او خپلي نيکي بربادوي او د جهنم حقدار جوړېږي نو هغه به وقوفه خه چي د بے وقوفانو سردار دے. د عاشقان رسول د ديني تحريک دعوت اسلامي د مکتبۃ المدینه د 649 صفحاتو کتاب ”حکایتيں اور نصیحتيں“ په صفحه نمبر 332 کښي دي: حضرت علي بن عاصم رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ ارشاد او فرمائيل: که د نيمې زمکي د خلقو عقلونه د امام ابوحنيفه رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ د عقل سره موازنه کرے شي نو بيا به هم د امام ابوحنيفه رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ عقل زيات وي- (تبیض الصحیفة فی مناقب الامام ابی حنیفة للسيوطی، ص 128)

غیبتیں مت کیجئے پچھتائیں گے گھپ اندھیری قبر میں جب جائیں گے
سانپ بچھو دیکھ کر چلائیں گے بے بسی ہوگی نہ کچھ کر پائیں گے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(7) د قبر والا غیبت نہ کوی

د عاشقان رسول دینی تحریک، دعوت اسلامی د مکتبۃ المدینہ د 649 صفحاتو کتاب ”حکایتیں اور نصیحتیں“ پہ صفحہ نمبر 477 کنبی دی: حضرت سري سقطي رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: ”یو خُل زہ قبرستان تہ لارم ہلتہ ما حضرت بھلولِ دانا رحمۃ اللہ علیہ اولیدو چپی د یو قبر خوا تہ پہ خاورو کنبی ارغری! ما ترینہ ہلتہ د ناستی د سبب تپوس اوکرو نو جواب ئی راکرو: ”زہ د داسی قوم سرہ یم چپی ما تہ تکلیف نہ شی راکولے او کہ زہ د دپی خائے نہ غائب شم نو زما غیبت نہ کوی۔ (الروض الفائق، ص 246) د اللہ پاک د پہ ہغوی رحمت وی او د ہغوی پہ خاطر د زمونہرہ بے حسابہ بخسنہ اوشی۔

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ

سُبْحَانَ اللَّهِ! د اللہ والو بہ خومرہ بنکلے مدنی سوچ وو، واقعی پہ قبرستان کنبی وخت تیرولو والا تہ خپل مرگ یاد ساتلو سرہ سرہ د غیبت نہ د بچ کیدلو سعادت ہم حاصلیری، نہ ہغہ د چا غیبت کوی او نہ قبر والا د چا غیبت کوی۔

موت کو مت بھولنا پچھتاؤ گے
قبر میں اے عاصیو! جب جاؤ گے
سانپ بچھو دیکھ کر گھبراؤ گے
بھاگ نہ ہرگز وہاں سے پاؤ گے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(8) زہ بہ د لمونخ نہ تبستیدلم

د غیبت کولو او اوریدلو عادت ختمولو او د لمونخونو او سنتو عادت جوړولو د پارہ د دعوت اسلامی دینی ماحول سرہ هر وخت وابستہ اوسے، د سنتو زده کولو او بنودلو د پارہ مدنی قافلہ کنبی د عاشقان رسول سرہ د سنتو دک سفر کوئی او کامیاب ژوند تیرولو د پارہ او آخرت بنہ

کولو د پاره د ”نیک اعمال“ مطابق عمل کوی او روزانه د [خپلو اعمالو د] جائزے په ذریعه رساله [کښې خانے] دکوی او د هرې میاشتې په یکم تاریخ ئې خپل ذمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړی. ستاسو د ترغیب د پاره یو مدني سپرله پیش کيږي، چنانچه، میلیسي ضلع وهاړي (پنجاب، پاکستان) کښې یو اسلامي ورور د بدو دوستانو په په دوستی کښې اخته شو، هغه ملگرو به په هغه باندې چرس او شراب خښول، د شپې به ئې د مشر ورور سره په دوکان کښې کار کولو او د ورځې به ئې نشه کوله او لوفریانې به ئې کولې او یا به ټوله ورځ په کور کښې اوده وو د شپې به چې کله د نشې په حالت کښې وو نو مور به ئې په ژړا ژړا پوهه کولو چې نشه پرېږده او د هغه د نیک جوړیدلو دعاگانې به ئې کولې، والد صاحب به هم ورته د نشه کولو په وجه غصه کیدلو. د دعوت اسلامي د یو مبلغ دوکان د هغوی د دوکان سره نزدی وو، هغه به ورته د لمونځ دعوت ورکولو او ځان سره لمانځه له جهات ته د بوتللو کوشش به ئې پرې کولو خو هغه به د لارې نه واپس راتښتیدلو. یو ځل هم هغه مبلغ دعوت اسلامي د درې ورځو مدني قافله کښې د سفر د پاره د هغه ذهن جوړ کړو، هغه تیار شو، مبلغ هغه په گاډي کښې کښینولو او فیضانِ مدینه ملتان شریف ته ئې روان کړو، هلته چې ئې د دعوت اسلامي هفته واره د سنتو ډکه اجتماع کښې شرکت اوکړو نو په زړه ئې ډیر ښه اثر اوشو، د هلته نه ئې مدني قافله کښې درې ورځې سفر اوکړو، د گیرې پرېښودو نیت ئې اوکړو، په سر ئې عمامه او ترله او آئنده د پاره ئې د زړه د اخلاصه د بدو کارونو نه توبه کړه. کله چې د مدني قافله نه واپس کور ته راغی نو د کور خلق ئې ډیر زیات خوشحاله شو. (توبه کولو نه) مخکښې د هغه په موبائل کښې گانے او فلمونه وو. هغه ټول خرافات ئې ترینه ختم (Delete) کړل. د بدو دوستانو ملگرتیا ئې پرېښوده. اول به ئې په رکشه کښې د ملگرو د پاره شرابو راوړلو د پاره تللو اوس په هم هغه رکشه کښې اسلامي ورونه سواره کړي او هفته واره د سنتو ډکې اجتماع له ئې فیضانِ مدینه (میلیسي) ته بوځي. د نشه پرېښودلو نه مخکښې به خلقو هغه ته نشی وئیلو

اوس ورته دعوت اسلامي والا وائي، اوس ئي د کور خلق هم خوشحاله دي- (الْحَمْدُ لِلَّهِ) د دعوت اسلامي ديني ماحول کنبې راتللو سره هغه ته د گناهونو نه د بچ کيدلو سعادت ملاو شو، هره مياشت کنبې مدني قافله کنبې سفر کوونکے جوړ شو، يو کال کنبې ئي ناظره قرآن مڪمل کړه او د ذيلي حلقے د مشاورت نگران جوړيدلو سعاد هم ورنصيب شو-

تاسو اوليدو! د مدني قافله برکت! د رَبِّ الْعِزَّة د عبادت نه لرې تختيدونکي په ژوند کنبې خنګه د نیکو سپرله راغے! اول به د لُمُونُخونو نه پتيدو، تنبتيديو، اوس د لُمُونُخ دعوت ورکوونکے جوړ شو، هر مسلمان له لُمُونُخ ادا کول پکار دي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** د لُمُونُخ په برکت به گناهونه هم پريردي چنانچه الله کریم په 21 سورة العنكبوت آيت نمبر 45 کنبې ارشاد فرمائي:

ترجمه: بے شکه لُمُونُخ منع کول کوي د بے حيايې او بدو کارونو نه-

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ

د نبي کریم ﷺ په اتباع کنبې ئي وچه خانګه اوخوزوله

د لُمُونُخ د فضيلت به څه وائي! چنانچه د عاشقان رسول ديني تحريک، دعوت اسلامي د مکتبۃ المدینه د 743 صفحو کتاب، ”جنت میں لے جانے والے اعمال“ په صفحه 76 کنبې دي: حضرت ابو عثمان رضي الله عنه فرمائي چې زه د حضرت سلمان فارسي رضي الله عنه سره د يوے ونې لاندې ولاړ ووم چې هغوئي د هغې ونې يوه وچه خانګه اونيوله او هغه ئي اوخندله تر دې پورې چې د هغې نه پانرې اوغورزيدلې بيا ئي اوفرمائيل: اے ابوعثمانه! آيا ته زما نه تپوس نه کوي چې ما داسې ولے اوکړل؟ ما ترينه تپوس اوکړو چې تاسو داسې ولے اوکړل؟ نو هغوئي اوفرمائيل: يو ځل زه د رحمت عالم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سره د يوے ونې لاندې ولاړ ووم حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هم داسې اوکړل او د ونې يوه وچه خانګه ئي اونيوله او اوئې خندله تر دې پورې چې پانرې ترينه پريوتې بيا ئي اوفرمائيل: اے سلمانه! آيا ته زما نه تپوس نه کوي

چي ما داسي عمل وٺو او ڪرو؟ ما عرض او ڪرو: تاسو داسي وٺو او ڪرڻ: ارشاد ٿي او فرمائيل: بيشڪه ڪلهه چي مسلمان په بنهه طريقه اودس او ڪري او پينئڻه لمونڻونه ادا ڪري نو دهغه گناهونه داسي رڙيڙي لکه څنگه چي دا پانڙي د ونڙي نه اورڙيڏلڙي- بيا نبي ڪريم ﷺ د دي آيت مبارڪه تلاوت او فرمائيلو:

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُزُقًا مِّنَ
الْيَلِّ ۖ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ۗ
ذٰلِكَ ذِكْرِي لِلذّٰكِرِينَ ﴿١١٤﴾

(پ 12، هود: 114)

ترجمه: او لمونڻ قائم ڪري د ورڇي په دواڙه طرفونو او څه د شي په حصو ڪنبي بيشڪه نيڪي بدو لره ختموي دا نصيحت دے نصيحت منونڪوته-

(مسند امام احمد، 178/9، حديث: 23768)

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ
استغفر الله

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ
توبو الي الله!

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ

(9) د غيبت په سبب په برزخ ڪنبي قيد

د عاشقان رسول ديني تحريڪ، دعوت اسلامي د مڪتبه المدينه 300 صفحاتو ڪتاب ”آنسوؤن ڪا دريا“ ڪنبي دي: فقيه ابوالحسن علي بن فرحون قُرطبي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ خپل ڪتاب ”الزّاهر“ ڪنبي فرمائي: ما په 555 سن هجري ڪنبي په ”فاس بنار“ ڪنبي وفات شوي خپل ترهه په خوب ڪنبي اوليدو چي ڪور ته دننه ٿي تشریف راورو او ديوال سره ٿي ڊڍه اووهله او ڪنبي ناستو، زه هم هغه ته مخامخ ڪنبي ناستم، ما چي دهغه بدل شوي رنگ اوليدو نو تپوس مڃي ترينه او ڪرو: ڪا ڪا ڄانه! تاسو ته د رب ڪريم له طرفه ڇه ملاو شو، هغوئي او فرمائيل: ڇويه! مهربانه نه د مهرباني نه سوا نورڇه ميلاويري الله پاڪ د غيبت نه علاوه په هر ڇيڙ ڪنبي ما سره نرمي

اوفرمائیلہ، زہ د مرگ نہ واخلہ تر اوسہ پورې د غیبت پہ وجہ پہ حراست (یعنی قید) کنبې یم، تر اوسہ پورې زما دا گناہ معاف نہ شوه، خوږه! زه تاته نصیحت کووم چې د غیبت او چغلی نه ځان ساته ځکه چې ما په آخرت کنبې د غیبت نه زیات په بل څیز باندې نیول نه دي لیدلي- دا ئې اووئیل او زما نه رخصت شو. (بحرالموع، ص 185)

گڼپ اندیرا ہی کیا وحشت کا بیرا ہو گا
 گر کفن پھاڑ کے سانپوں نے جمایا قبضہ
 تہر میں کیسے اکیلا میں رہوں گا یارب!
 ہائے بربادی! کہاں جا کے بچھپوں گا یارب!
 تہر میں بچھو کے ڈنک کیسے سہوں گا یارب!
 ہائے! میں نارِ جہنم میں جلوں گا یارب!
 گر کرم کر دے تو جنت میں رہوں گا یارب!
 عفو کر اور سدا کے لئے راضی ہو جا

(وسائل بخشش، ص 85، 84)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(10) د هیجر ا پہ مینہ کنبې د گیریدلو وجہ

اے عاشقان رسول! تاسو اوکتل! غیبت د مرگ نه پس سخت گیر کرے وو! غیبت، چغلی، بدگمانی وغیرہ داسې نامراده آفات دي چې بعضې وخت انسان په ژوند کنبې د عبادت نه دومره لرې کړي چې د گناهونو په تئور کنبې ئې ورواچوي، چنانچه شیخ ابوالقاسم قشیري رحمۃ اللہ علیہ نقل کوي چې شیخ ابو جعفر بلخي رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: زمونږ په بلخ کنبې یو ځلمه وو- هسې خو به هغه عبادت و ریاضت بنه ډیر کولو خو د غیبت په آفت کنبې به مبتلا وو اکثر به ئې وئیل: فلانکے داسې دے فلانکے هغسې دے- یوه ورځ ما هغه اولیدلو چې د خلقو کپړے وینځلو والا هیجر اگانو د ځائے نه را اوتو، ما د هغه نه سبب معلوم کړو، اوئې وئیل: دا خلقو ته د بد رد وئیلو یعنی د غیبتونو کولو سزا ده چې زه په داسې حال کنبې اخته کړے شوه یم، افسوس! زه په دوئې کنبې د یو مُخَنَّث (یعنی هیجر ا) په مینہ کنبې مبتلا شوه یم، د

ہغہ مُخَنَّث د مینپی پہ وجہ زہ د دې دو بیانو ہیجراگانو خدمت کووم او د ربِّ دُوالجلال له طرفہ
 چي ما ته کوم باطنی احوال حاصل وو ہغہ تول ختم شو۔ لہذا تاسو د اللہ پاک پہ بارگاہ کنبی
 دعا اوکری چي پہ ما باندې رحم او فرمائی۔ (رسالہ قشیرہ، ص 196)

چرتہ غیبت خونہ ئی ډوب کرے!

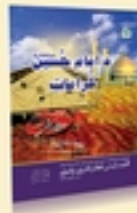
خورو اسلامی ورونرو! تاسو اوکتل! د غیبت تباہی یو عبادت و ریاضت کوونکے د ہیجرا
 پہ عشق کنبی مبتلا کرو! د غیبت د سپیرہ والی پہ وجہ ہغہ د عبادت د خونہ نہ ہم محرومہ
 شو۔ دلته د ہغہ اسلامی ورونرہ غور اوکری د چا بہ چي مخکنی د سُنّتو ډکو بیانونو، د خور آقا
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نعتونو، ذکر اللہ او دعاگانو کنبی ډیر بنہ زرہ لگیدلو۔ خو اوس داسی نہ ده
 بلکہ هر وخت د گناہونو طرف تہ مائلہ اوسی، ہغوئی چرتہ د غیبت آفت خونہ دي ډوب
 کری! پہ رشتینی توبہ اوکری ولے چي د اللہ رَبِّ الْعِزَّتِ رحمت ډیر لوئے دے۔

گناہوں نے میری کمر توڑ ڈالی مرا حشر میں ہوگا کیا یا الہی
 یہ دل نیکیوں میں نہیں لگ رہا ہے عبادت کا دے دے مزا یا الہی
 مجھے بخش دے بے سبب یا الہی
 نہ کرنا کبھی بھی غضب یا الہی

نیک او لمونځ گزاره جوړیدو د پاره

هر زیارت د ماښام د لمانځه نه پس ستاسو په ځانې کېدوونکي د دعوتِ اسلامي د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کېږي د رضائے الٰهي د پاره بنو بنو نیتونو سره ټوله شپه تیروي! ❀ د سنتو د تربیت د پاره مَدَنِي قَافِلُو کېږي عائشې رَسُوْل سره هره میاشت د درې ورځو سفر او ❀ هره ورځ د "فِکْرِ مَدِينَه" په ذریعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مَدَنِي میاشتې په یکم تاریخ ئې د خپل ځانې ذمّه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مَدَنِي مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي." **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**. د خپلې اصلاح د پاره په "مَدَنِي انعاماتو" عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَنِي قَافِلُو" کېږي سفر کول دي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

فیضانِ مدینه محلّه سوداگران زره سبزي منډي، بابُ المدینه (کراچي)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com